

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

7. Euntibus in Emaus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

Rom. 5.
20.

quibus in Evangelio legitur apparuisse, fuerant tales; Magdalena & Petrus: *Vbi abundavit delictum superabundavit gratia.* Hinc confidam, quamvis peccator: sed sui victoria præclara opus est.

Petri
pador.

Petrus confusione plenus procidit ad pedes Christi, qui illum suavissimis verbis solatus est, & animavit: tum iussit ut condiscipulos confirmaret in fide resurrectionis.

Præstitit id Petrus: unde jam non pro deliramento habebant, sed asseveranter dicebant: *quia surrexit Dominus verè, & apparuit Simoni:* tantum potuit testificatio Petri præ mulierum asseveratione.

MEDITATIO VII.

Apparet euntibus in Emaus.

PUNCTUM PRIMUM.

Duo illi discipuli tristitia & timore affecti, ob ea quæ circa Christum acciderunt, secesserunt Ierosolyma, solatium aliunde quærentes. Non est idcirco à consortio discipulorum Christi recedendum propter adversa.

Adfuit autem illis Christus, tum pro sollicitudine sua circa oves suas errantes, tum ut afflictis solatium afferret: tum, quia de ipso colloquebantur. *Vbi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum.*

Matt.
18. 20.

Non

Non agnoverunt illi Christum, quia fide nutabant, & quia nimia tristitia tenebantur: sæpe Deus adest tribulatis, quando ipsi non putant.

PUNCTUM II.

Christus suaviter discipulis se insinuat: *Qui* Luc. 2. 15
Sunt hi sermones quos confortis ad invicem, Suavis
& estis tristes? Ex ipsis intelligere vult, quod alioqu novit, ita delectatur talibus sermonibus de Deo, ut sibi reperi velit. Respondent autem de Jesu Nazareno, qui fuit potens opere & sermone coram Deo & omni populo: Magnifica æstimatione quæ consistit in quatuor circumstantijs: potens opere & sermone. Prius cœpit facere, postea docere. Doctrinam factis confirmavit, tum miraculis, tum exemplis: coram Deo, ad placandum ipsum nobis: coram populo, ad convertenda hominum corda, Deo, & hominibus comprobantibus. Studeam esse talis, potens exemplo & verbo apud Deum, studio orationis, unde valeam etiam homines convertere. in agendo Christi.

Sed, quæ est imbecillitas humana, ostendunt Imbecillitas in fide.
se excidisse à spe. *Nos autem sperabamus, quia ipse esset redempturus Israël: ita nos, quando ex sententia nostra non fit, putamus rem perditam: scilicet non assequebantur illi, quomodo Christi mors cedere posset, præsertim ram ignominiosa, ad redemptionem Israël.*

PUNCTUM III.

Asperè
repre-
hendit
illos
Christus

Profun-
da dicti
ratio.

Christus eos acriter redarguit, ut fidem exciter. *O stulti, & tardi corde ad credendum.* Stultos vocat, quod, cum toties prædixisset de sua morte, tamen diffident de Redemptione, eò quòd mortuus esset. *Tardos* autem, quòd, cum indicia haberent de resurrectione ipsius, nihil eis moverentur: nam repulerant testimonium mulierum, quæ ab Angelis de resurrectione didicissent. Reddit autem rationem cur debuerit mori? *Nomine oportuit Christum pati, & ita intrare in gloriam suam?* suam, quia alioqui debitam, quòd Filius Dei esset. Quod si ille sic per passionem debuit intrare, quomodo non etiam nos? quare *stulti & tardi corde* sumus, si in tribulationibus deficimus, non attendentes, quia ita oportet intrare in gloriam Dei. Tandem, *incipiens à Moyse, & omnibus Prophetis, interpretabatur illis scripturas quæ de ipso erant:* idque tam efficaciter, ut cor eorum exardescere, sicut postea professi sunt. Opto, Domine, ut nihil similiter mysteria tuæ mortis aperias, ut totus ignescam.

PUNCTUM IV.

Simulat
Christus
abitu.

Invitatur Christus ad manendum, ille *se finxit longius ire*, indicium præbens pergendi ulterius: nam etsi cupit nobiscum esse, vult tamen desiderari, & rogari; & per pium opus hospita-

pitalitatis, dum rogant, voluit dignos reddi, qui ipsum exciperent.

Quin coegerunt illum : vult cogi Dominus in-Christus stanti oratione, ut Jacob Angelum coëgit : non cogi dimittam te, nisi benedixeris mihi. Et est in gauder. negotio salutis ita studiosè agendum, ut si De-Gen. 32. um cogere velimus : Agunt etiam ratione ; 26. Mane nobiscum Domine, quoniam advespera-Oratio scit & inclinata est jam dies. Appellat Domi- illorum. num conceptâ ex sermone ejus reverentia. Ad- vesperascit in anima, quando illa tepescit, & propinqua est morti : appropinquatio etiam ad mortem corporis, vespera est. Diligam te, Do- mine, ut venias ad me, & facias mansionem a- pud me.

PUNCTUM V.

Agnoverunt Christum in fractione panis. 1. Luc. 24. voluit agnosci in exercitio boni operis, ut 30. commendaret hospitalitatem erga pauperes, & 1. peregrinos. 2. quia ea vis est panis cœlestis, il- Hospita- luminare mentes, multò magis quàm mellis à litas. Jonatha degustari. 2. Creditur enim Evcharistiam Evchari- porrexisse. stia.

Ubi aperti sunt oculi eorum, & cognoverunt 1. Reg. eum, evanuit ab oculis eorum, quando maximè 14. 27. frui aspectu illius voluissent. Vistas hominem Evanuit diluculo, & subito probas illum. Solent hujus- statim. modi visitationes esse breves : & vult Deus nos 1ob. 7. 18 bonis operibus intendere. Sic isti confestim ad- volarunt, ut Apostolis nuntiarent.

M 5

ME-